

RAAMATTU JA HOMOSEKSUAALISUUS

Kristillisen uskon keskukseen kuuluu ajatus siitä, että jokainen ihminen on samanarvoinen Jumalan edessä. Johanneksen evankeliumin niin kutsutussa pienoisevankeliumissa Joh. 3:16 sanotaan: Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. Tässä ei tehdä eroa ihmisten välille, vaan sama lupaus koskee kaikkia ihmisiä. Yksikään Kristukseen uskova ei joudu kadotukseen. Paavali ilmaisee saman asian toisin sanoen: Kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta, mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. (Room. 3:23-24).

Ihminen on luotu yhteyteen toisten kanssa. Elämämme laatu on vahvasti riippuvainen rakkaudesta toisiin ihmisiin. Meissä on syvä tarve saada jakaa elämän merkittävät kokemukset, huolenpito ja hellyys toisen ihmisen kanssa, saada sitoutua ja olla uskollinen. Ympäristön ennakoasenteiden takia seksuaalisiin vähemmistöihin kuuluvat ihmiset ovat kuitenkin usein joutuneet kieltämään itseltään nämä perustarpeet. He ovat eläneet kuluttavassa salaisuusien verkossa ilman mahdollisuutta osoittaa aidosti iloaan Jumalan kauneimmista lahjoista, jotka liittyvät ihmisten väliseen rakkauteen.

Ei synti eikä sairaus

Vuosisatojen ajan kirkot suhtautuivat seksuaalisuuteen yleensäkin kielteisesti. Seksuaalisuus kuului vain suvunjatkamiseen, eikä siitä saanut tuntea mielihyvää. Kaikkea seksiä, joka ei pyrkinyt lisääntymiseen, pidettiin luonnonvastaisena. Itsetyydytyksen uskottiin johtavan muun muassa sokeuteen. Naiset ja orjat olivat miesten omaisuutta, jolle mies sai tehdä lähes mitä tahtoi. Seksuaalisuus ja synty liitettiin läheisesti toisiinsa. Tämä traditio vaikuttaa ajatusten tasolla yhä. Vieläkin jotkut opettavat, että naisen tulee olla miehelle alamainen ja hyväksyvät ihmisten eriarvoisen kohtelun sukupuolen tai sukupuolisen suuntautumisen perusteella. Usein he puolustelevat asennettaan Raamatulla ja sanovat, että esimerkiksi homoseksuaalinen käyttäytyminen on syntiä. Monet aikamme raamatuntutkijat ovat kuitenkin sitä mieltä, että Raamattu ei missään tuomitse rakastavaa ja vastuullista homoseksuaalista suhdetta. On myös niitä, jotka pitävät homoseksuaalisuutta sairautena. Vaikka nykylääketiede on selkeästi kumonnut tämän käsityksen, varsinkin kirkkojen piirissä saattaa esiintyä ajatuksia siitä, että homot ja lesbot ovat epänormaaleja ja tarvitsevat jonkinlaista eheytystä.

Homoseksuaalisuus ei ole synti eikä sairaus. Siksi homot ja lesbot pitäisi hyväksyä kristillisten kirkkojen jäseninä samanarvoisiksi kaikkien muiden kanssa ja heidän sitoutumistaan pitäisi tukea ja juhlistaa aivan niin kuin heteroseksuaalistenkin pariskuntien kohdalla.

Mitä Raamattu sanoo homoseksuaalisuudesta

Raamattu on meille kristityille rakas ja pyhä kirja. Siihen perustuu uskomme ja se valaisee tietämme Jeesuksen seuraajina. Raamattu on kuitenkin myös kauhea kirja. Siinä on paljon verta ja väkivaltaa. Siksi monet kristityt lukevat sitä valikoiden. Vanhan testamentin käskyt hävittää vihollinen viimeiseen mieheen ja Paavalin huonotuuisuus Uudessa testamentissa sivuutetaan. Raamatun kirjoja tulisi kuitenkin lukea kokonaisuuksina. Silloin Raamattu pääsisi haastamaan kristityn todelliseen pohdintaan: Mitä tämä kaikki on? Mitä Jumala tällä kaikella haluaa sanoa?

Raamatulla on usein keskeinen asema kirkoissa käydyissä keskusteluissa homoseksuaalisuudesta. Homoseksuaalisuuden vastustajat sanovat löytävänsä Raamatusta paljon tukea käsitykselleen, että homoseksuaalisuus on tuomittavaa. Kannattaa muistaa, että Raamatun lukiessa kyse on aina Raamatun tulkinnasta ja tekstin ymmärtämisestä tietyllä tavalla. Tuhansia vuosia sitten kirjoitettu teksti ei välttämättä kerro samasta asiasta, johon aikamme länsimainen ihminen sen oman esiympäristönsä valossa yhdistää. Raamatun ajan ihmisten maailmankuva oli monella tavalla erilainen kuin meidän. Tämä koskee myös homoseksuaalisuutta.

Raamattu opettaa, miten voimme löytää uskon Kristukseen. Raamatusta löydämme myös ohjeita elämään. Kieltääkö Raamattu homoseksuaalisuuden ja samaa sukupuolta olevien parisuhteet? Usein kuulee sanottavan näin.

Raamattu ei kuitenkaan tunne lainkaan käsitettä homoseksuaalisuus, eikä edes käsite seksuaalisuus kuulunut Raamatun ajan ihmisten sanavarastoon. Mistä sitten on kyse niissä Raamatun kohdissa, joihin keskustelussa usein vedotaan? Seuraavaksi tarkastelemme näitä kohtia.

Vanha Testamentti

Vanha testamentti syntyi tuhansia vuosia sitten. Kirjoittajien maailmankuva ja ihmiskäsitys on monella tavalla erilainen kuin meidän, mikä näkyy luomiskertomuksista alkaen Vanhan testamentin kaikissa teksteissä. Ajallisen etäisyyden ja kulttuurierojen vuoksi Vanhan testamentin tapahtumien ja opetusten todellinen ymmärtäminen edellyttää huolellista raamatuntutkimusta. Erityisen työlään haasteen eteen joudutaan, kun kertomuksista etsitään eettistä valoa meidän aikamme elämään.

Joskus homoseksuaalisuuden on ajateltu olevan jo Vanhan testamentin alkulehdillä esitetyn luomisjärjestyksen vastaista. Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi. Elämän ylläpito ja huolehtiminen annettiin miehen ja naisen tehtäväksi. Tätä homosuhteet eivät kuitenkaan millään lailla kyseenalaista. Homot ja lesbot pysyvät edelleen miehinä tai naisina, vaikka heille "sopiva" kumppani on samaa sukupuolta. Ns. transihmisten tapauksia luomiskertomukset eivät tunne. Tosiasia kuitenkin on, että syntyy esimerkiksi ihmisiä, jotka eivät ole selvästi vain jompaa kumpaa sukupuolta.

1. Moos. 19:1.25

Homoseksuaalisuutta vastustavat tai pelkäävät ihmiset tulkitsevat tätä kohtaa tavallisesti niin, että Jumala tuhosi Sodomian ja Gomorran niissä harjoitetun homoseksuaalisuuden takia. Homoseksuaalisuutta on jopa kutsuttu sodomiaksi.

Kertomus alkaa jo luvusta 1. Moos 18. Jumala itse vieraillee Abrahamin luona Mamressa ja kertoo, paitsi lisäksi syntymästä, aikovansa ottaa selvää, onko elämä Sodomassa ja Gomorrassa niin paha, kuin hän on kuullut valitettavan. Abraham pyytää Jumalaa säästämään Sodomian, jossa hänen veljenpoikansa Loot asuu. Abrahamin sisukas tinkiminen kannattaa. Jumala lupaa säästää Sodomian tuholta, jos sieltä löytyy kymmenen hurskasta ihmistä. Jumala lähettää Sodomaan kaksi enkeliä tutkimaan kaupunkia. Kaupunkiin saavuttuaan enkelit kohtaavat heti Lootin, joka haluaa osoittaa vieraille vieraanvaraisuutta. Hän kutsuu muukalaiset kotiinsa ja tarjoaa heille aterian. Sana muukalaisten tulosta kaupunkiin kantautui kuitenkin kaupungin asukkaiden korviin. Kaikkien kaupungin miesten sanotaan kokoontuneen Lootin talon eteen. Nämä miehet, joiden seksuaalisesta suuntautumisesta ei kerrota mitään, haluavat häväistä muukalaiset raiskaamalla heidät. Joukkovoiman edessä Loot ei kuitenkaan taivu. Vieraat nauttivat hänen tarjoamaansa suojaa. Heitä ei saa häväistä. Tämä hurskas Loot keksii kuitenkin keinon päästä tilanteesta. Hän tarjoaa kaksi nuorta tytärtään raiskattavaksi hurjistuneelle miesjoukolle. Vieraat ovat kuitenkin nähneet tarpeeksi. He kehottavat Lootia perheineen pakenemaan. Hurskaat pelastetaan, muu kaupunki tuhoataan.

Sodomian asukkaat tuskin olivat homoseksuaaleja. Siitä kertoo sekin, että Loot tarjosi heille tyttäriään. Heidän, perheenisien ja naimattomien nuorten miesten, synty oli siinä, että he eivät osoittaneet vieraanvaraisuutta, vaan pahuudessaan halusivat raiskata oudot muukalaiset, jotka eivät heidän mielestään olleet tervetulleita kaupunkiin. Sodomian miesten käytös oli täysi vastakohta sille vieraanvaraisuudelle, jota Abraham osoitti ensin (luvussa 18) Jumalaa ja hänen lähettäiläitään kohtaan ja jota Loot sitten osoitti näitä kahta enkeliä kohtaan. Sodomalaiset osoittautuivat niin pahoiksi, että Jumala päätti tuhota kaupungin. Mutta ei homoseksuaalisuuden tähden.

Entä sitten hurskas Loot? Hänen ehdotustaan tytärten antamisesta raiskattavaksi ei kertomuksessa pidetä mitenkään tuomittavana. Pikemminkin näyttää siltä, että se olisi ollut pienempi paha kuin vieraiden miesten raiskaus. Tämän kertomuksen moraaliksi on tämän päivän kristitystä vähintäänkin omituinen. Kertomuksen käyttäminen toisiaan rakastavien homojen tai lesbojen tuomitsemiseen on vääränlaista Raamatun tulkintaa.

Hesekielin kirjassa viitataan sodomalaisten harjoittamaan syntiin. Profeetta puhuu Jumalan sanoja ja kertoo selvin sanoin, miksi sodomalaiset tuomittiin: Sinun sisaresi Sodomian synty oli julkea itsekkyyttä. Hän vietti tyttäreineen yltäkyläistä ja huoletonta elämää, mutta kurjalle ja köyhälle hän ei avannut kättään. (Hes. 16:49)

3. Moos. 18:22 ja 20:13

Homoseksuaalisuuteen kielteisesti suhtautuvat kristityt nostavat usein esille kolmannen Mooseksen kirjan selvät kiellot, jotka koskevat homoseksuaalisuutta. Totta onkin, että esille nostetut Tooran määräykset ovat ehdottomia. Kolmannessa Mooseksen kirjassa (20:13) puhutaan jopa kuolemanrangaistuksesta kielletyn teon seurauksena. Näiden pyhyyslakiin kuuluvien kieltojen takia on kuitenkin kohtuutonta väittää, että Vanha testamentti tuomitsi homoseksuaaliset suhteet tai rakkauden samaa sukupuolta olevien välillä, vieläpä meidän aikanammekin.

Molemmat pyhyyslain kiellot koskevat vain miehiä. Rakkaudesta niissä ei puhuta mitään, kyse on vain yhdynnästä. Miksi näin voimakkaat kiellot?

Kumpikin määräyksistä perustellaan samalla tavalla. Pitkähkön kiellettyjen tekojen luettelon alussa ja lopussa varoitetaan israelilaisia käyttäytymästä samalla tavoin kuin vieraat kansat käyttäytyvät. Pyhyyslain mukaan Israelin Jumala inhoaa muita kansoja ja pitää niiden käyttäytymismalleja iljettävinä ja saastaisina. Näiden kieltojen tarkoitus on siten selvä: israelilaisten tulee erottautua muista kansoista ja säilyttää oma identiteettinsä.

Osa raamatuntutkijoista ajattelee kieltojen liittyvän uskonnonharjoitukseen viitaten varsinkin israelilaisten naapurikansojen käytäntöihin, joihin on mahdollisesti kuulunut seksuaalisia akteja temppeleissä. Tosin näistä akteista ei ole säilynyt mitään todisteita. Yhtä hyvin on mahdollista, että kohdat heijastavat vanhoja israelilaisia tabuja, joiden tarkoituksena on ollut suojella sukupuolten mukaan normitettua käyttäytymistä. Sukupuoliroolista poikkeamista pelättiin, siksi se kriminalisoitiin ja siitä tehtiin kirjallisuudessa iljetys, jollaisia naapurikansojen tiedettiin harrastavan. Tosin Israelin naapurikansojen ei ole tutkimuksessa todettu olennaisesti poikenneen sukupuolietiikaltaan Israelista. Ainoa merkittävä ero oli siinä, että Israelissa ei hyväksytty kastraatiota tai sitä, että mies pukeutuu naiseksi. Näitä nimittäin pidettiin osoituksena vieraan jumalan palvelemisesta.

Kolmannen Mooseksen kirjan homoseksuaalisuuteen liittyvät kiellot eivät kerro mitään samaa sukupuolta olevien parisuhteista, heidän tunteistaan tai edes käyttäytymisestään. Kieltojen pohjalla on miehisyuden menettämisen uhka ja häpeä. Kielto maata miehen kanssa niin kuin naisen kanssa maataan kertoo tästä selvästi. Mies ei saanut alistua naisen asemaan, alempiarvoiseksi, passiiviseksi vastaanottajaksi. Miehen kunnia vaati sitä, että mies ottaa naisen silloin kuin haluaa, on aktiivinen ja viriili. Suurinta häpeää miehelle tuottaa, jos hänestä tehdään nainen pakottamalla hänet naisen rooliin esimerkiksi yhdynnässä. Miesten raiskaamisen Vanha Testamentti tuntee häpäisemisen keinona, kuten esimerkiksi kertomus Sodomasta osoittaa. On häpeällistä, että tämän kieltämistä on käytetty toisiaan rakastavien ihmisten ja heidän välisensä hellyyden tuomitsemiseen.

Uusi Testamentti

Evankeliumikertomuksissa Jeesus ei missään ota kantaa samaa sukupuolta olevien suhteisiin. Hän ei tuomitse homoseksuaalisuutta. Omassa toiminnassaan hän näyttää asettuneen yhteiskunnassa sorrettujen ja alistetussa asemassa olevien puolelle hyväksyen heidät yhteyteensä.

Matt. 19:12:ssa Jeesus sanoo, että on sellaisia, jotka äitinsä kohdusta saakka ovat avioliittoon kelpaamattomia. Jotkut ovat arvelleet, että Jeesus tässä viittaa homoseksuaaleihin. Asia jää kuitenkin arvoitukseksi.

Joh. 16:12-13:ssa Vapahtaja toteaa: "Paljon enemmänkin minulla olisi teille puhuttavaa, mutta te ette vielä kykene ottamaan sitä vastaan. Kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden." Pyhä Henki johtaa kirkkoa tuntemaan totuuden myös homoseksuaalisuudesta.

Selkeimmäksi ohjeeksi meille sopivat Jeesuksen sanat siitä, miten meidän tulee suhtautua kaikkiin lähimmäisiimme: Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille. Tässä on laki ja profeetat. (Matt. 7:12).

Room 1:24-27

Uudessa testamentissa ainoastaan Paavali ottaa esille samaa sukupuolta olevien ihmisten erotiikan. Näitä Paavalin tekstejä on käytetty sen osoittamiseen, että Jumala tuomitsee homoseksuaalisen elämäntavan. Kolmannen Mooseksen kirjan kiellot sisäistäneenä myös Paavali näkee vieraat kansat siinä valossa, että he elävätirstaudessa, mikä näyttyy muun muassa homoseksuaalisena käytöksenä. Paavalille seksi samaa sukupuolta olevien välillä näyttyy Tooran valossa häpeällisenä ja luonnonvastaisena, sillä se rikkoo perinteisiä sukupuolirooleja. Vaikka Paavali toisaalla (Gal. 3:28) radikaalisti julistaakin, ettei kristittyjen joukossa sukupuolella ole merkitystä, hän oli kuitenkin sisäistänyt omaan kulttuuriinsa kuuluvan sukupuolieettisen normiston.

Paavalin tulkitaan yleensä ajatelleen, että saman sukupuolen välisissä suhteissa on kyse sukupuolisen suuntautumisen vaihtamisesta ikään kuin se olisi pelkästään ihmisen tahdonvallan asia. Paavali ei ilmeisesti tuntenut mahdollisuutta, että ihminen voi olla alun perinkin suuntautunut seksuaalisesti enemmän samaa sukupuolta oleviin kuin toisen sukupuolen edustajiin. Tekstistä käy kuitenkin selvästi ilmi, että Paavalin tuomion kohteena on ennemminkin miehen ja naisen sukupuoliroolien vaihtaminen eikä niinkään sukupuolisen suuntautumisen vaihtaminen. Tätä ilmiötä hän pitää epäjumalanpalveluksena. Paavali ei myöskään näytä edes ajattelevan rakkautta samaa sukupuolta olevien välillä, sillä hänen käyttämänsä voimakkaat ilmaukset viittaavat vain himojen toteuttamiseen.

Roomalaiskirjeen ensimmäisten lukujen aiheena ei ole homoseksuaalisuus, vaan uskonvanhurskaus. Paavalin pyrkimyksenä on osoittaa, että pakanakansat omituisine ja luonnonvastaisine tapoineen ovat yhtä syyllisiä kuin juutalaiset, joille laki on annettu, mutta jotka sitä kuitenkin rikkovat. Paavalin pääajatuksena ei ole tuomitseminen, vaan sen vakuuttaminen, että Jumalan edessä ei kukaan ole nuhteeton. Se, joka tuomitsee toisen hänen laista tietämättömyyteen perustuvan elämäntapansa tähden, tuomitsee samalla itsensä: hänenhän pitäisi tuntea Jumalan laki ja elää sen mukaan. Jumala ei tee eroa ihmisten välille (Room 2:11), mutta niin myös hänen armahtava rakkautensa kuuluu kaikille riippumatta siitä, ovatko he eläneet lain alla vai sitä tuntematta. Sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta, mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. (Room. 3:23-24). Roomalaiskirjeestä ei pitäisi nostaa esiin vain yksittäisiä jakeita, vaan lukea kirje kokonaan. Ensimmäisen luvun jyrkät kuvaukset tulevat uuteen valoon lukujen 2 ja 3 myötä.

1. Kor. 6:9 ja 1. Tim. 1:10

Homoseksuaaleja vastaan on yleensä esitetty myös kaksi muuta Uuden testamentin kohtaa, joiden oletetaan tuomitsevan homoseksuaalisen suuntautumisen tai ainakin sen mukaisen käyttäytymisen. Näissä kohdissa, 1. Kor 6:9 ja 1. Tim. 1:10, esitellään pitkä lista paheita, joita kristittyjen on vältettävä. Molemmissa käytetään jossain määrin samoja ilmauksia, niiden joukossa usein homoseksuaalisuudeksi tulkittua kreikan kielen sanaa arsenokoites. Tämän sanan merkitys on raamatuntutkijoillekin epäselvä. Sanaa ei löydy kreikankielisistä kirjoituksista ennen Paavalia, joten mahdollista on sekin, että kyseessä on Paavalin itsensä keksimä ilmaus. Joka tapauksessa se koostuu kahdesta hyvin tunnetusta sanasta: arsenos tarkoittaa miestä ja koites vuodetta, joten epäilemättä paheluettelossa esiintyvä sana liittyy joidenkin miesten harjoittamaan seksiin, jota kirjoittaja pitää vääränä. Raamatuntutkijat ovat esittäneet, että sana tarkoittaa miespuolista prostituoitua, joka voi tarjota palvelujaan miehille tai ylhäisille naisille sekä homoseksuaalia tai pedofiilia, sillä kreikkalaisessa kulttuurissa miehillä saattoi olla suhde nuoreen poikaan. On hyvin mahdollista, että se tulee kohdan 3. Moos. 20:13 kreikankielisen käännöksen pohjalta, jossa esiintyvät sekä sanat arsenos että koites hyvin lähekkäin. Tällöin Paavali liittyy oman kulttuurinsa tabusääntöihin, jotka kieltävät samaa sukupuolta olevien yhdyntät.

Kohdassa 1. Kor. 6:9 käytetään lisäksi epäselvää ilmausta malakos. Sanan peruserkitys on pehmeä. Sitä käytetään ilmentämään myös heikkoutta. Sukupuolisuhteessa sana viitanee naisen rooliin vastaanottavana ja passiivisena. Paavalin paheiden luettelossa se on parhaiten ymmärrettävissä viittauksena moraaliseen heikkouteen, joka ilmenee antautumisena mihin tahansairstailuun. Seksuaalista suuntautuneisuutta siitä ei voi suoraan lukea. Kummankaan näiden Raamatun kohdan käyttäminen samaa sukupuolta olevien ihmisten välisen rakkauden tuomitsemiseen on vääränlaista Raamatun käyttöä.

Homoseksuaalinen rakkaus Raamatun valossa

Eri raamatunkohtien huolellinen tarkastelu siis osoittaa, että ne eivät puhu homoseksuaalisuudesta siinä mielessä kuin homoseksuaalisuus nykyään ymmärretään. Raamatun kirjoittajat eivät tunteneet ajatusta pysyvästä homoseksuaalisesta suuntautumisesta ja identiteetistä eivätkä tasa-arvoisesta, kestävästä parisuhteesta. Tästä syystä emme voi tehdä eettistä arviota niistä kyseisten raamatunkohtien perusteella. Löytyisikö Raamatusta muita kohtia, jotka antaisivat meille valoa homoseksuaalisen rakkauden arviointiin?

1. Samuel 18:1-4, 19:1-7, 20:1-42; 2. Samuel 1:3-26

Joskus Raamatusta puhutaan hyvin myönteisesti samaa sukupuolta olevien syvästä rakkaudesta. Samuelin kirjoissa selostetaan tunteikkaasti Daavidin ja Joonatanin läheistä suhdetta ja syvää rakkautta toisiaan kohtaan. Daavidillehan Joonatanin suhde häneen oli naisen rakkautta ihanampi. Luepa tämä kertomus Raamatusta! Millaisia ajatuksia se Sinussa herättää?

Voiko tämän kertomuksen avulla arvioida samaa sukupuolta olevien parisuhteita? Emme saa koskaan tietää, sisälsikö Daavidin ja Joonatanin suhde seksiä. Joka tapauksessa se sisälsi paljon sellaista, jota nykyään ajatellaan voivan kuulua samaa sukupuolta olevien väliseen hyvään parisuhteeseen. Daavidin ja Joonatanin välinen epäitsekäs ja palava rakkaus sopii monella tavalla samaa sukupuolta olevien kumppanien rakkauden esikuvaksi.

Kun Raamatusta etsitään valoa meidän aikamme eettisiin kysymyksiin, on syytä muistaa, että Raamatun ajan yhteiskunta poikkesi monella tavalla meidän yhteiskunnastamme. Käsitys ihmisestä, hänen sukupuoli- ja muista rooleistaan, kyvyistään ja tehtävistään oli monella tavalla erilainen kuin nykyään. Niinpä emme voi ajatella löytävämme Raamatusta suoraan sovellettavia esimerkkejä tai neuvoja meidän aikamme tilanteisiin. Raamattu ei ole lakikirja, josta löytyisivät yksityiskohtaiset säännöt ihmisten elämään, oli sitten kyse homoista tai heteroista.

Matt. 22:37-40 ja Matt. 7:12

Raamatusta löytyy kuitenkin Jumalan pysyvä tahto, joka on se, että meidän tulee rakastaa toista ihmistä samalla tavoin kuin itseämme. Tämä muuttumaton laki löytyy Raamatusta, mutta Jumala on asettanut sen jokaisen ihmisen sydämeen jo luodessaan ihmisen. Jeesus vahvistaa tämän lain selvästi rakkauden kaksoiskäskyssä: "Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi. Tämä on käskyistä suurin ja tärkein. Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Näiden kahden käskyn varassa ovat laki ja profeetat." (Matt. 22:37-40) ja vuorisäärään kuuluvassa kultaissessa säännössä: "Kaikki, mitä te tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille. Tässä on laki ja profeetat." (Matt. 7:12).

Kristitty noudattaa Jumalan tahtoa, kun hän soveltaa rakkauden kaksoiskäskyä ja kultaista sääntöä. Jumala on antanut ihmiselle järjen, ja järjensä avulla ihminen todella voi asettua lähimmäisen asemaan ja miettiä, mikä tälle on parhaaksi. Lähimmäisen paras voi muuttua eri aikoina. Raamatun aikana moniavioisuus ajateltiin lähimmäisenrakkauden mukaiseksi. Nyky-yhteiskunnassa emme ajattele niin. Raamatun aikana ei tunnettu tasa-arvoisia, pysyviä samaa sukupuolta olevien välisiä parisuhteita. Nykyään yhä useammat ajattelevat, että homojen ja lesbojen kohdalla uskolliset parisuhteet toteuttavat rakkauden lakia.

Raamatusta on paljon yksityiskohtaisempiakin ohjeita, jotka soveltuvat ohjaamaan myös homoseksuaalista rakkautta.

Room. 2:10

Roomalaiskirjeessä sanotaan: "Kunnioittakaa kilvan toinen toistanne." (Room. 2: 10)

1. Kor. 13:1 ja 4-7

Ja 1. Korinttilaiskirjeessä: "Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali. Rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuuden voittaessa. Kaiken se kestää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii." (1 Kor. 13: 1, 4-7)

Joos. 24:15

Niin homo- kuin heteroperheessä elävät on kutsuttu yhtymään Joosuan sanoihin: "Minä ja minun perheeni palvelevat Herraa." (Joos. 24: 15)

Luuk. 19:9

Rukoilemme, että Jeesus sanoisi meidän perheellemme, olipa se homo- tai heteroperhe, saman kuin 2000 vuotta sitten Sakkeuksen perheelle: "Tänään on pelastus tullut tämän perheen osaksi." (Luuk. 19: 9)

1. Joh. 3-4 ja Jaak. 2

Rakkaudesta, johon meidät kaikki on kutsuttu, puhuvat monet muutkin Raamatun kohdat.

Raamatuntulkinnan neljä vaihtoehtoa

On kohtuullista vaatia, että Raamattua käytetään johdonmukaisesti. Sellainen käyttö, jossa Raamatusta otetaan ne kohdat, jotka sopivat omaan käsitykseen ja hylätään ne, jotka eivät sovi, ei ole raamatullisuutta vaan omien mielipiteiden perustelua enemmän tai vähemmän mielivaltaisesti valituilla Raamatun jakeilla. Tässä kysymyksessä on neljä peruslinjaa:

1) Koko Raamattu on sitova. Tällaista tulkintaa kuulee itseään raamatullisina pitäviltä julistajilta. Jeesus ei opettanut näin, vaan kumosi useita Vanhan testamentin säädöksiä. Paavali korosti, että Mooseksen laki ei koske pakanakristittyjä. Kukaan näin opettava ei myöskään tänä päivänä ole johdonmukainen, koska kukaan ei vaadi koko Mooseksen lakia noudatettavaksi yhteiskunnassa.

2) Vanhan testamentin laki ei sido kristittyjä, mutta uuden testamentin määräykset kyllä. Tämän tulkinnan johdonmukaisia seurauksia olisivat veriruokien torjuminen ja juutalaisen teurastustavan vaatiminen (Apt. 15:29). Edelleen avioerosta ja eronneen uudesta avioliitosta on Jeesuksen täysin yksiselitteinen kieltö; paljon selkeämpi kuin Paavalin homopuheet.

3) Tulkitaan niin, että osa Raamatun käskyistä on aikaansa sidottuja ja osa ei. Oikean eettisen toiminnan määrää se, mikä toteuttaa rakkautta ja oikeudenmukaisuutta kussakin tilanteessa. Osa niistä, jotka periaatteessa hyväksyvät tämän etiikan katsovat, että juuri homoseksuaalisuutta koskeva kieltö on muuttumaton. Tällainen perustelu ei nouse suoraan Raamatusta, vaan on tulkitsijan tai hänen uskonyhteisönsä valinta.

4) Lähdetään siitä, että periaatteessa mikä tahansa Raamatun säädös voidaan katsoa ei-sitovaksi, jos se ei toteuta rakkautta ja oikeudenmukaisuutta. Tällöin keskeiseksi nousevat Jeesuksen sanat: "Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille Tässä on laki ja profeetat." (Mt. 7:12).

Yhteys-liikkeen johtokunta